Lietas arhīva Nr. 1A-0021-18/28
ECLI:LV:VRT:2018:0316.1A08001317.2.S
Lieta Nr.1A08001317
Lietas arhīva Nr.1A8-0021-18/28

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Alūksnē 2018.gada 16.martā

Vidzemes rajona tiesas
tiesnese S.Vilciņa
ar tiesas sēdes sekretāri V.Savkovu,
piedaloties cietušajai personai /pers. A/, pie administratīvās atbildības sauktajai personai /pers. B/ un iestādes - Datu valsts inspekcija - pārstāvei /pers. C/,
2018.gada 6.martā izskatot atklātā tiesas sēdē Alūksnē, Rūpniecības ielā 8, administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ sūdzību par Datu valsts inspekcijas 2017.gada 23.novembra lēmumu Nr.1-2.3/24-DVI,

konstatēja

Alūksnes rajona tiesā (pēc tiesu reorganizācijas Vidzemes rajona tiesa) 2017.gada 18.decembrī saņemta /pers. A/ 2017.gada 7.decembra sūdzība par Datu valsts inspekcijas (turpmāk – DVI) 2017.gada 23.novembra lēmumu Nr.1-2.3/24-DVI.

Sūdzībā norādīts, ka iesniedzējs nepiekrīt faktam, ka /pers. B/ ir izteikts mutvārdu aizrādījums. /pers. B/ ar DVI 2016.gada 24.augusta lēmumu piemērots administratīvais sods – brīdinājums par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 204.^{7}panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Minētais lēmums ticis apstrīdēts augstākā iestādē un galīgais lēmums administratīvā pārkāpumā lietā pieņemts 2016.gada 21.oktobrī. No lietas materiāliem esot redzams, ka pirmo sūdzību par /pers. B/ iespējamo pārkāpumu iesniedzējs uzrakstījis un tas saņemts DVI 2017.gada 27.februārī. DVI esot konstatējusi pārkāpumu, bet norāda uz noilgumu, lai gan tas neatbilst patiesībai. /pers. B/, atbilstoši Alūksnes novada pašvaldības nolikumam, esot vienīgā atbildīgā persona par personu datu uzraudzību, līdz ar to viņai pilnībā jānes atbildība par datu nopludināšanu trešajām personām. Administratīvajās lietās Nr.PC074396 un Nr.PC074435 tikuši nopludināti iesniedzēja personas kods, adrese, telefona numurs, informācija par iesniedzēja sodāmībām, sakariem, foto, sīks apraksts par iesniedzēja ķermeņa uzbūvi. Minētie dati nodoti personai, kura ir Krievijas pilsone. Pamatojoties uz minēto, iesniedzējs uzskata, ka DVI lēmums ir atceļams. Datus izmantojot pašvaldības darbinieki, lai ņirgātos par iesniedzēju, pazemotu viņu un izteiktu draudus. Iesniedzējs uzskata, ka ar šīm darbībām /pers. B/ ir nodarījusi morālu aizskārumu, tāpēc lūdz piedzīt no /pers. B/ morālo kaitējumu EUR 3000 apmērā. Jāņem vērā arī tas fakts, ka iesniedzējs ir invalīds, kurš sava veselības stāvokļa dēļ uztver savādāk, sāpīgāk notiekošo nekā to uztvertu vesels cilvēks. No visa pārdzīvotā iesniedzējs izgājis ārstēšanās kursu pie psihologa.

Tiesas sēdē /pers. A/ sūdzību uzturēja spēkā kā norādīts rakstiskajā sūdzībā. Esot pārkāpts Latvijas APK 34.pants. Uztur arī morālo kaitējumu. Nepiekrīt mutvārdu aizrādījumam, /pers. B/ esot jāsoda atbilstoši likumam, piemērojams būtu naudas sods, jo tas esot atkārtots pārkāpums gada laikā.

Pie administratīvās atbildības sauktā persona /pers. B/ tiesas sēdē norādīja, ka esot parakstījusi strīdus vēstuli tikai un vienīgi bērna interesēs, tāpēc saskaņā ar Latvijas APK 239.panta pirmo daļu lūdz izbeigt šo lietu. Uz paskaidrojumu sniegšanu klātienē šajā lietā neesot aicināta. Bijis pieprasījums no DVI, uz ko atbildi 2017.gada 18.oktobrī sniedzis domes priekšsēdētājs /pers. D/, jo pati tobrīd bijusi atvaļinājumā. Neatceroties, vai viņai ticis sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols, domājot, ka viņai šāda dokumenta neesot.

Iestādes DVI pārstāve /pers. C/ uzturēja spēkā argumentus, ko iestāde izteikusi savos 2017.gada 26.oktobra un 2017.gada 23.novembra lēmumos. Atzīst, ka /pers. B/ neesot sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols. Iespējams tas esot tāpēc, ka iestāde konstatēja, ka nodarījums ir maznozīmīgs. Amatpersona iestādes lēmumā esot vadījusies no /pers. D/ sniegtās informācijas, no /pers. B/ paskaidrojums nav bijis. No lietas materiāliem izrietot, ka /pers. B/ parakstījusi vēstuli policijai par incidentu administratīvās komisijas sēdē. DVI neapšauba pašvaldības interesi ziņot policijai. DVI secināja, ka vienīgi personas koda nodošana pārkāpj noteikumus, taču uzskata to par maznozīmīgu pārkāpumu, tāpēc izteikts brīdinājums.

Uzklausījusi sūdzības iesniedzēja – cietušā /pers. A/, pie administratīvā atbildības sauktās personas /pers. B/ un iestādes – DVI – pārstāves /pers. C/ paskaidrojumus, pārbaudījusi lietas rakstveida materiālus, tiesnese secina, ka Datu valsts inspekcijas direktores p.i. 2017.gada 23.novembra lēmums Nr.1-2.3/24-DVI, Datu valsts inspekcijas 2017.gada 26.oktobra lēmums Nr.2-2.2/134 par administratīvā pārkāpuma atzīšanu par maznozīmīgu ir atceļami un administratīvā pārkāpuma lieta ir izbeidzama.

Administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Proti, jākonstatē Latvijas APK paredzēto objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums – administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse. Iztrūkstot kādam no minētajiem elementiem, nav iespējams kvalificēt administratīvā pārkāpuma sastāvu.

Latvijas APK 289.^{6}panta septītā daļa noteic, ka tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā [..].

Atbilstoši Latvijas APK 243.panta nosacījumiem, protokols par administratīvo pārkāpumu ir līdzeklis, ar kuru konstatē faktus, uz kuru pamata likumā noteiktā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību.

Latvijas APK 204.^{7}panta pirmajā daļā ir paredzēta administratīvā atbildība par nelikumīgām darbībām ar fiziskās personas datiem, tas ir, par jebkurām nelikumīgām darbībām ar fiziskās personas datiem, ieskaitot datu vākšanu, reģistrēšanu, ievadīšanu, glabāšanu, sakārtošanu, pārveidošanu, izmantošanu, nodošanu, pārraidīšanu, izpaušanu, bloķēšanu vai dzēšanu.

Konkrētajā lietā nav iespējams konstatēt administratīvā pārkāpuma sastāvu, jo lietas materiālos nav administratīvā pārkāpuma protokola, kas būtu sastādīts /pers. B/. To atzina arī iestādes – DVI – pārstāve /pers. C/, kā arī pati /pers. B/ norādīja, ka neatceras, ka viņai būtu sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols. Bez tam /pers. B/ norādīja, ka paskaidrojumus par šo lietu viņa nav sniegusi.

Latvijas APK 250.panta pirmā daļa nosaka, ka protokolu par administratīvo pārkāpumu nesastāda, ja šā kodeksa 247.pantā minētās personas

pieņem lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu un tajā ir ietvertas šā kodeksa 248.panta pirmajā un otrajā daļā minētās ziņas.

Latvijas APK 248.pants nosaka prasības administratīvā pārkāpuma protokola saturam, taču minētā panta prasības nav norādītas Datu valsts inspekcijas 2017.gada 31.marta lēmumā Nr.DVI/1-2.3/1, ar kuru nolemts uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību par, iespējams, izdarītu administratīvo pārkāpumu, par ko ir paredzēta administratīvā atbildība Latvijas APK 204.^{7}panta pirmajā daļā un atzīts /pers. A/ par cietušo šajā administratīvā pārkāpuma lietā.

Saskaņā ar Latvijas APK 239.panta 1.punktu, lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar uzsākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Ņemot vērā minēto, tiesnese nevērtē /pers. A/ sūdzībā izteiktās pretenzijas par /pers. B/ izteikto mutvārdu aizrādījumu un pieteikumu par morālo kaitējumu, jo šie argumenti nevar ietekmēt tiesas nolēmumu pēc būtības.

Ievērojot minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}panta otrās daļas 2.punktu, 289.^{13}, 289.^{17}, 289.^{18}pantu, tiesnese

nosprieda

atcelt Datu valsts inspekcijas direktores p.i. 2017.gada 23.novembra lēmumu Nr.1-2.3/24-DVI, kā arī atcelt Datu valsts inspekcijas 2017.gada 26.oktobra lēmumu Nr.2-2.2/134 par administratīvā pārkāpuma atzīšanu par maznozīmīgu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Spriedumu 10 (desmit) darba dienu laikā no tā pieejamības dienas – 2018.gada 16.marta – var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Vidzemes rajona tiesā.

Tiesnese S.Vilciņa